

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

červen 2014

Charita Šternberk se 14. 6. 2014 opět účastnila Venkovských trhů. V charitním stánku bylo možné zakoupit výrobky Denního pobytu Rozkvět a dobrovolníků z Klubu Želva. U charitního stánku byl přítomen velmi vzácný host: pan prof. Jindřich Štreit, člen Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty na Slezské univerzitě v Opavě. Nejprve byl přivítán starostou města Šternberka, poté pan Štreit pozdravil přítomné návštěvníky trhů.

Foto archiv chřt

obsah

Duchovní slovo:

Svatá Anežka Česká je i dnes zářným vzorem křesťanské víry a hrdinské lásky.....2

Zprávy z diecéze:

Poděkování paní Markétě Hradilové.....2

Anotace časopisu Rodinný život 3/2014: Rodina na cestách.....3

Hospic Sv. Kopeček Olomouc:

Zaměstnanci a dobrovolníci hospice na Sv. Kopečku navštívili hospic v Rakousku.....3

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem, Holešov, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc,

Svitavy, Šternberk, Uherské Hradiště, Veselí nad Moravou, Vsetín, Zábřeh, Zlín.....4–17

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Týdny bez elektřiny či práce v cihelně. I tak může vypadat zahraniční praxe.....17

Lidské osudy ze čtyř světadílů obohatily Sochu příběhů.....18

Humanitární pomoc:

Povodně 2013 – rok poté.....18

Úspěšné školení pro psychology na Ukrajině.....19

Charity pomáhají na Balkáně.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Svatá Anežka Česká je i dnes zářným vzorem křesťanské víry a hrdinné lásky

*Milí charitní spolupracovníci,
nechejme se dále vést prof. Petrem Piřhou i dalšími v úva-
hách o sv. Anežce.*

P. Bohumír

Její osudy po smrti podivuhodně pokračují v linii jejího dlouhého života. Anežka vždy znovu ustupuje z vnějšího dění a vstupuje do samého centra. Tak se stane, že její zázraky vyhlášený hrob zmizí a ostatky odnese snad voda Vltavy. V době baroka už vzniká proroctví, že „v Čechách nastane mír a pokoj i blahobyť, až dojde ke kanonizaci Anežky“. Teprve v poslední době při pokračující rekonstrukci kláštera našeho národního obrození byl objeven významný hrob, který však nebyl jednoznačně identifikován jako hrob Anežčin, i když se jím zdál být. Stejně jako za života zápas o řeholi je do ztracena vedena snaha o její kanonizaci (svatořečení). Prvý pokus, který učiní Eliška Přemyslovna, skončí nezdarem, snaha Karla IV. zůstane zastíněna jinými zájmy a Václav IV. věc již neprosadí. Barokní doba vrátí se k prázdnému a zpustlému klášteru a vytvoří připomenuté proroctví. Nová doba přes velikou snahu nedocílí víc než beatifikaci (blahořečení). Vždy něco formálního překáží. Je pro Anežku příznačné, že ji nelze dobře zařadit. V její čiré duchovní svobodě je také obtížné ji pochopit. Anežka je problémem a tajemstvím. Anežka je svá. Proto jsou o ní psány romány, její legenda je rozšířena v mnoha opisech a je čtena po celé Evropě, proto je tolik protichůdných mínění historiků. Anežka je nepochopena, protože veškeré úsilí směřuje k tomu, popsat ji v termínech tohoto světa, v termínech politiky ať světské, nebo církevní, v pojmech formulovatelných našimi morálními schémata. Ale Anežka nepatří do tohoto světa. Anežka přestoupila ostrou hranici mezi tímto světem a královstvím Božím. Anežka je blahoslavená ve smyslu evangelních blahoslavenství, nikoli ve smyslu dekretálního rozhodnutí kuriální komise. A proto

ji mohou vidět jen blahoslavení, kteří vidí co je ve světle nepřístupném, v němž bytuje Duch. Proto také ji zahlédají chudí a nemocní. Anežčina úcta se objevuje vždy v době nezvladatelného ohrožení a drtící bídy, např. při choleře v baroku a v letech německé okupace, jmenovitě v údobí 1940–42. Z hlubokého ponížení vychází také poslední impuls k Anežčinu svatořečení. Podstatnou přípravnou práci pro nové jednání vykonal pražský arcibiskup Josef Beran v době své internace a stalinské éry v padesátých letech. Je to pak zřejmě naše doba, která bude svým nahlédnutím a zkušeností hodna, aby Anežka Česká byla slavně prohlášena svatou.

Nádech svobody na svatopetrském náměstí v neděli 12. listopadu 1989 během kanonizační mše měl naštěstí své pokračování o pět dní později v událostech na Národní třídě, jež odstartovaly pád čtyřiceti let vlády jedné strany. Není tedy nadnesené tvrzení, že Anežčino svatořečení otevřelo dveře ke svobodě.

Při zpětném pohledu na význam svatoanežské tradice je třeba říci, že nejde o kapitolu, na niž usedá prach a na niž budeme vzpomínat jako na zajímavou historickou záležitost. Zkušenost, jež církev udělala v minulosti, může být vždy aktualizována pro současnost. Anežčin příklad nás může inspirovat ke kladení obecnějších otázek týkajících se i dnešní doby. Debata nad aktuálními dimenzemi našich národních, státních i duchovních tradic se může stát jednou z možností, jak sbližovat různé názory ve veřejném prostoru. Z historických pramenů a legend týkajících se naší svěřice víme, že jedním z charakteristických znaků jejího jednání byl kromě jiného i pocit odpovědnosti za společnost a stát. Právě tento aspekt Anežčina života je dobré si připomenout právě teď, když se začíná více diskutovat o tristním stavu našeho politického a společenského života. Po vzoru svaté Anežky by však nemělo zůstat jen u pěkných slov, ale mělo by se přejít k činům a hledání účinných cest k nápravě.

Katolický týdeník 2011/25

„Blahoslavená Anežka Česká, přestože žila v době nám tak vzdálené, zůstala i dnes zářným vzorem křesťanské víry a hrdinné lásky.“

papež Jan Pavel II. při kanonizační ceremonii

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Poděkování paní Markétě Hradilové

Ve středu 14. května 2014 zemřela paní Markéta Hradilová z Hulína. I touto cestou chceme za Arcidiecézní charitu Olomouc vyjádřit naši upřímnou soustrast. Paní Hradilová byla řadu let předsedkyní dobrovolné Charity v Hulíně. Vážíme si toho, že spolu s ostatními dobrovolníky udělala pro potřebné farníky a spoluobčany mnoho dobrého, často v tichosti a bez povšimnutí nebo ocenění.

Spolupracoval jsem s paní Hradilovou v rámci Tříkrálové sbírky a postní almužny. Osobní setkání s ní byla vždy velmi příjemná. Rychle reagovala na mé organizační žádosti či dotazy e-mailem a vše bylo vždy bezchybné. Kdysi pro mě tajemný monogram „MH“ na konci e-mailů byl pro mě časem vždy puncem, že je odpověď úplná a spolehlivá. Jsem rád, že jsem s ní mohl spolupracovat.

Marek Navrátil

Anotace časopisu Rodinný život 3/2014: Rodina na cestách

Prázdninové číslo časopisu Rodinný život je věnováno cestování. Ať se již společně se svými nejbližšími vydáte na nedaleké polní pěšiny, či na horské hřebeny vzdálené tisíce kilometrů, budete obohaceni. Cestování rozšiřuje naše obzory i srdce.

Manželé Tomáškoví se v rozhovoru podělili o své zážitky a zkušenosti z výprav kolem světa. Paní Jana Růžičková vypráví o tradici společných dovolených několika spřátelených rodin a radosti ze vzájemného sdílení. Křesťanský outdoor, aktivitu, která má pomoci mladým lidem zakusit setkání s Bohem, druhými i sebou samými, představil Jiří Stanislav.

Dětská lékařka, paní Chvilová-Weberová, rodičům poradí, jak cestovat s malými dětmi a předejít přehnaným očekáváním i vzájemnému trápení.

Děti školou povinné nám v anketě prozradily, na které destinace nejradyji vzpomínají a jak vnímají svou rodinu při společných chvílích mimo domov. Cestování je rovněž báječnou příležitostí pro růst a obcerstvení naší duše. Nezapomeňte na liturgickou krabičku poslední záchrany. Inspirujte se v rubrice duchovní život. Představíme vám další manželský pár, který byl svatořečen.

O putování pouští a vytrvalosti bude dětem vyprávět Abrahamův oslík.

Nechybí fejeton Magdalény Strejčkové, veršované čtení na dobrou noc, voňavý recept, křížovka, soutěže, hry a tvoření pro děti, informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@email.cz

HOSPIC SV. KOPEČEK OLOMOUC

Zaměstnanci a dobrovolníci hospice na Sv. Kopečku navštívili hospic v Rakousku

Celkem dvanáct zaměstnanců a dobrovolníků Hospice Sv. Kopeček Olomouc se 7. května 2014 vydalo na dlouho plánovanou exkurzi do Landespflegeheimu v rakouském Wiener Neustadtu. Exkurze trvala více než dvě hodiny a účastníkům se dostalo velmi milého přijetí. Zařízení (domov) má celkem 140 zaměstnanců

(včetně dobrovolníků) a 163 míst rozdělených do šesti oddělení: oddělení domova, krátkodobé péče, denní stacionář, rehabilitační a přechodná péče, oddělení pro pacienty s demencí a hospic s 10 hospicovými lůžky a dalšími šesti lůžky pro pacienty v komatu. Dobrovolníci jsou v Landespflegeheimu čteně zastoupeni. Na-

vštěvují klienty a podílejí se na organizaci volnočasových aktivit. Procházejí dlouhodobým výcvikem a zvláštní přípravou – zejména dobrovolníci působící na oddělení hospice. V Rakousku jsou tato zemská zařízení obvyklým modelem, nejsou zde hospice jako u nás. (Např. Hospic Sv. Kopeček je zařízením pro 30 klientů.) Samostatných hospiců pro malý počet klientů není v Rakousku mnoho. Je tam naopak hodně rozšířena domácí hospicová péče zastoupená právě dobrovolníky a vyjíždějícími paliativními týmy. Paliativní tým je rovněž v zařízení, které jsme navštívili. V přízemí budovy je soukromá mateřská školka, v parku hřiště pro děti. Má to svůj účel, senioři mají takto přirozenou možnost

vidět malé děti. Děti tedy působí v tomto směru také jako dobrovolníci, kteří svou přítomností mohou seniory potěšit.

V hospici se nám věnovala vrchní sestra, spolu s koordinátorkou dobrovolníků odpovídala na naše dotazy. Dověděli jsme se, že stejně jako u nás jsou i v rakouských zařízeních velmi zatíženi „papírováním“, kterého neustále přibývá. Ale jak vrchní sestra dodala, v žádném případě to personálu neubere na dobré náladě a radosti z práce.

Účastníci výjezdni cesty si pak prohlédli také město Wiener Neustadt.

Jitka Dobrovítková

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Bystřičtí tříkráloví koledníci v korunách stromů...

Rok utekl jako voda a bystřičtí tříkráloví koledníci již tradičně 8. května vyrazili na výlet. Pozitivně nás naladilo slunečné ráno, protože po propršené noci jsme vstávali s malou dušičkou, jestli se výlet uskuteční. Sbalili jsme baťohy, něco dobrého k jídlu a hurá na výlet.

Kam? Do „světa“, kde lidé tráví více času ve vzduchu než na zemi – do Tarzánie. První pohled na lanové centrum Tarzánie v Trojanovicích jedny zmrazil a jiným se hned rozzářily oči. Vždyť kolem nás byly jenom samá lana, sítě, trampolíny, prostě všechno, po čem malá dětská dušička

může jenom snít. V průběhu pár okamžiků, díky úžasné organizaci instruktorů, všech 65 dětí někde viselo, běhalo mezi stromy, zdolávalo různé překážky... Ale stejně ten nejlepší pohled byl na vyděšené tváře dospělých „tam dole“. Jenomže reakce dětí po zdolání náročných překážek byly tak úžasné, že všichni jsme mohli konstatovat jen spokojenost.

Pustevny jsou známé místo, kam si člověk zajede, když potřebuje klid, vypnout a mít čas jenom pro sebe. A tak jsme neváhali a přesunuli se na lanovku, která nás na tohle

krásné místo doveze. Ten pohled z výšky byl nezapomenutelný, všude ticho, zpěv ptáčků, sluníčko zářilo – úžasné. Mnozí si tam pak naplnili svoje bříška, udělali si krátkou procházku, odpočinuli si. A aby adrenalinu nebylo málo, cestu dolů si zpřijemili na koloběžkách. Tomu už nedolali ani dospělí. Naštěstí jsme všichni k autobusu dorazili celí a téměř všichni bez zranění.

Naše poslední část cesty vedla na místo, kam jsme šli poděkovat za hezký den, za krásné počasí, za to, že všechno proběhlo v pořádku – do kostela Všech svatých v Rožnově pod Radhoštěm. Tam nás čekalo milé přivítání. Po něm kaplan P. Svítok sloužil mši svatou, ve které zdůraznil místo Panny Marie v našem životě. Příjemný pohled byl, když při modlitbě Otče náš jsme všichni, držíce se za ruce, pozdravili našeho nebeského Otce. Kněžími jsme poděkovali a přesunuli se k autobusu, který měl již jenom jediný cíl – dovézt nás bezpečně zpátky domů.

Chceme poděkovat všem instruktorům v Tarzánii za skvěle odvedenou práci, kněžími v Rožnově, že již podruhé nám vyšli vstříc a sloužili pro nás mši svatou, všem koledníkům za jejich disciplinovanost, řidičům za bezpečný od-

voz, bystřické Charitě za zorganizování a úhradu výletu a v neposlední řadě Pánu Bohu a Panně Marii za jejich ochrannou ruku v průběhu celého dne.

*Helena Janovská,
pastorační asistentka*

Charita Holešov

Holešovské sbírání vršků zblízka

Obyčejné plastové vršky jsou pro někoho jen odpadem. Ale díky občanskému sdružení Každý může pomáhat nemusí končit v kontejneru, ale mohou smysluplně posloužit. Než však dojde k samotné recyklaci, urazí tyto plastové uzávěry dlouhou cestu.

Na začátku všeho je vůle člověka tyto vršky recyklovat a případně sbírat pro následnou pomoc potřebným. V Holešově se již delší dobu sbírají PET vršky pro Romana Trefila. Pytle se sesbíranými vršky někdo donese na sběrné místo, odkud jsou následně odvezeny a strastiplná cesta k výkupu pro recyklaci pokračuje. Pokud jsou smíchané různé typy vršků (jiné typy plastů a velikostí) dochází k třídění. Také musí být vršky bez nečistot či vlhkosti. Tuto práci už dlouhou dobu zajišťují převážně ve svém volném čase lidé dobrovolně a s přáním pomoci.

Když jsou vršky konečně sesbírané, vytríděné, umyté a usušené, čeká je poslední cesta a jejich výkup. Ceny za výkup také nejsou nijak závratné, pohybují se okolo cca 7 Kč za kilogram a tak se opravdu každý vršek počítá...

Sbírání vršků v Holešově tedy stále probíhá, sběrná místa jsou vedle prodejny Tesco – sklad Tosta v Holešově, v sídle Charity Holešov a také na farním úřadě Římskokatolické církve v Holešově. Všem vrško-dárcům děkujeme.

Leona Čapková

**SBÍREJTE VÍČKA
PRO ROMANA**

**KONTAKT:
608 883 106
605 702 141
608 738 891**

**Sběrné místo také na Charitě Holešov !!!
tel.: 737741907**

**SBĚRNÉ MÍSTO - SKLAD TOSTA
VEDLE PRODEJNY TESCO HOLEŠOV**

Charita Hranice

Charita v Lipníku nad Bečvou slavila desáté narozeniny

V Meditační zahradě v Lipníku nad Bečvou se v sobotu 7. června uskutečnila Zahradní slavnost Charity u příležitosti 10. výročí vzniku Oblastní charity Lipník nad Bečvou. Během programu

vystoupili klienti a pracovníci Denního centra ARCHA Charity Hranice, nemocniční klauni a k poslechu zahrála místní cimbálová muzika Kločének. Přítomní návštěvníci měli možnost zdarma

si nechat změřit tlak a glykemii, prohlédnout a vyzkoušet kompenzační pomůcky (invalidní vozíky, polohovatelné postele, chodítka apod.), nebo zakoupit výrobky klientů DC ARCHA. Součástí programu byla i výstava výtvarné soutěže pro děti „Nakresli babičku, namaluj dědečka!“ I díky krásnému počasí se slavnost vydařila a návštěvníci odcházeli domů obohaceni o příjemný kulturní zážitek. Charita Hranice děkuje všem účinkujícím a dobrovolníkům, kteří tuto krásnou akci pomohli připravit.

*Za Charitu Hranice
Martin Fajdl*

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov Svatá země dnes v Halenkově

Jeruzalém pod sněhem. Foto: Jakub Szántó

Ve Víceúčelovém charitním domě v Halenkově proběhlo v úterý 27. 5. 2014 promítání fotografií Marie Fedorové a Jakuba Szántó s názvem „Svatá země dnes“.

Pro každého poutníka je návštěva Svaté země – místa, kde žil Pán Ježíš - silným zážitkem. Skoro na každém kroku jsou tu pro nás křesťany významná místa – v Betlémě Bazilika narození, Olivová hora s Getsemanskou zahradou, Galilejské jezero, Jeruzalém s chrámem Božího hrobu apod.

A jaká je vlastně Svatá země dnes? Jaký je Izrael? O odpověď na tuto otázku jsem poprosila Dr. Jakuba Szántó, zpravodaje České televize na Blízkém východě. Jakub Szántó žije už delší čas v Tel Avivu a je u všeho podstatného, co se v Izraeli děje. Kromě fotografií nám poslal i textový příspěvek, ze kterého vybírám:

„Na téhle zemi je fascinující především to, že jde o jakýsi tavicí kotel mnoha různých kultur, náboženství i životních stylů. Nejen – jak by se mohlo na první pohled zdát – židovského, arabského a křesťanského. Nýbrž celosvětového. Každý, kdo tu žije, odněkud přišel, tedy alespoň, co se týče dominantního obyvatelstva. Jen málokdo má kořeny sahající sem. Většina lidí přišla v mnoha přistěhovaleckých vlnách... Jsou tu židé ze Západní Evropy, ruští židé, lidé z Asie, arabští židé mizrahim, černí židé z Etiopie, kteří celému tomu mixu dodávají

exotický charakter. A do toho všeho, samozřejmě, palestinské obyvatelstvo s příbuznými od Egypta, přes Sýrii a Libanon až po Irák. A nakonec křesťané z celého světa. Lidé jsou to, co mě tady vždy nejvíc zajímalo. Různé kulturní zvyklosti, kuchyně, přístup k životu. Ač je Izrael moderní zemí, všechny tyto hluboké tradice dodnes, naštěstí, hrají velmi důležitou roli... I místní příroda, přes malou rozlohu země, nabízí neuvěřitelné kontrasty. Hornatý sever připomíná v zimě Alpy, v létě Šumavu. Z Golanských výšin se dá pozorovat teď bohužel tragické dění v Sýrii, z hory Har Menara je zase Libanon jako na dlani. Bohužel, na klid na obou místech musejí dohlížet na bílo natřené základny mírových misí OSN (slouží na nich často dost exotičtí příslušníci – Nepálci a Filipínci). Jižněji se rozkládá moje milovaná Galilea. Kopcovitý kraj, plný lesů a hájů s pohostinnými obyvateli... Údolí Jordánu plynule přecházející v Judskou poušť je další fascinující místo, kde se polopoušť setkává s břehy Mrtvého moře. A pak je tu jih Izraele (vlastně 2/3 území), kde leží majestátní hornatá Negevská poušť. Negev vypadá jako fascinující měsíční krajina plná hor, hlubokých kaňonů a brázd, roklí, kam nikdy nesvítí slunce. A v ní žijí králové pustiny, beduíni...“

Je škoda, že život v Izraeli je hodně poznamenán vleklým izraelsko-palestinským konfliktem. Také soužití muslimů, židů a křesťanů nebývá bez problémů. Na konci května navštívil Svatou zemi papež František. Jakub Szántó v Událostech ČT přirovnal jeho cestu k chůzi po laně, navíc nad minovým polem (jakýkoliv výrok neformálního papeže by mohl být chápán některou ze stran jako provokace). Papežova cesta měla za cíl povzbudit křesťanské společenství a podnítit odvážná rozhodnutí pro cestu pokoje. Mohli jsme tak být svědky historických událostí – v Bazilice Božího hrobu v Jeruzalémě se poprvé v dějinách konala ekumenická bohoslužba za účasti představitelů všech místních církví. Setkání papeže Františka a konstantinopolského patriarchy Bartoloměje bylo velmi silným momentem pouti. Kéž by se splnila slova (a to nejen na Blízkém východě), která řekl papež František na závěr své promluvy v chrámu Božího hrobu: „Ať jsou jedno... aby svět uvěřil.“ (Jan 17, 21).

*Marie Fedorová,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice*

Koncert Hradišťanu v Novém Hrozenkově

V sobotu 10. května se v Novém Hrozenkově rozdávaly růže. Dostaly je všechny maminky, které se zúčastnily koncertu Hradišťanu a pro které byl celý víkend vlastně „rezervovaný“. Koncert uspořádala Charita z Nového Hrozenkova v místním Lidovém domě, aby lidem zvedla náladu, aby se lidé setkali, pobavili, zazpívali si v kruhu svých známých a v neposlední řadě, aby si vyslechli krásné texty Jiřího Pavlici a jeho hudebních kolegů, zpívané a hrané v kvalitě, jež snad každému lahodí jak obsahem, tak také formou zpracování. Jiří Pavlica se dotkl každého v místnosti, mluvil o matkách a jejich lásce a obětavosti, nechal však i otce, aby se nad svým světem zamysleli, v neposlední řadě mnohdy připomenul dětem a mladým lidem, jak vlastně přistupovat k moudru a jeho hodnotě. Neponížil nic a nikoho, vše předal s humorem a lidskostí. Panu Pavlicovi se skrze jeho tvorbu daří lidem připomenout, že mládí je silou do života a nemělo by být dušeno, že naivní otázky mladých lidí jsou dobré pro udržování radosti ze

života i ve stáří, že v poznání je síla života a život se pozná, jen když jej žijeme naplno, že moudro starších je hodnotné a mělo by se opatřovat, tak jako trvale pilovat. Vidíte? Je to takový, zdálo by se až protichůdný mix; tak jako Hradišťan sám, když hraje písně valašské, slovácké, jihoafrické či písně z kdekákeho dalšího kraje, každou však s výskokem a lehkostí každému členu souboru vlastní.

Hodnotu hodnot, o které Charita v Novém Hrozenkově vytrvale pečuje, Hradišťan potvrdil ve svých písních. Nebylo potřeba přímých zmínek (přestože i ty mnohokrát na adresu Charity padly) o tom, jak důležitá je péče o stáří a o moudrost. Bez patosu a s radostí by mělo končit vše a obdobně skončil také večer ve společnosti tohoto výjimečného souboru: Hradišťan se na jevišti radostí rozesmál, pan Pavlica se loučil s úsměvem. Snad bylo málo těch, kdo se pak sami nechtěli ještě dlouho smát.

Článek nám zaslal jeden z účastníků koncertu.

Charita Olomouc Betreka zabodovala ve Zlíně

Ve Zlíně proběhla koncem května 2014 soutěž barmanů a číšníků se zdravotním znevýhodněním. Zúčastnili se jí lidé s mentálním či kombinovaným postižením, lidé s duševním onemocněním, uživatelé tréninkových, chráněných, terapeutických, rehabilitačních kaváren, restaurací a jiných gastronomických provozoven. Nechyběl ani náš tým z Betrek.

Organizátorem celorepublikové akce byla Netradiční tréninková kavárna Slunečnice, která chce pomocí soutěže podpořit barmany s postižením a přispívat k jejich samostatnosti a nezávislosti. Nabízí jim také možnost ukázat své umění široké veřejnosti. Letos se zapojilo dvacet barmanů z osmi kaváren z různých koutů České republiky.

Bezbariérová tréninková kavárna Betreka Charity Olomouc, která pomáhá lidem s duševním onemocněním osvojit si sociální dovednosti a pracovní návyky, se této soutěže zúčastnila již po šesté. Odvážní uživatelé - Marie, Miroslav a Monika, byli pracovníci kavárny připravováni již několik týdnů před soutěží. A hodiny usilovného tréninku se vyplatily, domů jsme si odvezli bronzovou medaili.

Miroslav vyhrál třetí místo v kategorii „nealkoholické nápoje“ se svým drinkem Starburst. Namíchal ho z čerstvého ovoce a džus

su a ozdobil mochní. Maruška s Monikou odvedly také velice dobrou práci a svými nápoji porotu zaujaly. Odvezli jsme si domů spoustu zkušeností a načerpali jsme novou inspiraci na další ročník. Přijďte se do Betreky o kvalitě našich barmanů přesvědčit sami, možná v neobyčejném prostředí kavárny získáte i jiný pohled na svět lidí s duševním onemocněním. Těšíme se na setkání.

Mgr. Martina Müllerová,
sociální pracovnice střediska sv. Vincence

Farníci darovali více než sto tisíc korun pro potřebné

Farnosti olomouckého děkanátu se semkly ve snaze pomoci lidem v nouzi. Zapojily se do tradiční Postní almužny, jejíž výtěžek věnují Charitě Olomouc. Ta z finančních darů podporuje lidi v nouzi formou přímé pomoci.

Smyslem Postní almužny je odřeknutí si ze svého přebytku po dobu postu před Velikonocemi a z ušetřených peněz podpořit ty, kteří to potřebují. Farnosti společně vybraly 116 409 Kč. Jedná se o vůbec nejvyšší dar, který z Postní almužny Charita Olomouc obdržela.

Celou výši darů použije Charita pro pomoc lidem, kterým hrozí značný sociální propad. V uplynulém roce bylo takto podpořeno deset rodin a desítky jednotlivců. Mezi příjemci byly týrané ženy, rodiny ohrožené ztrátou bydlení nebo lidé, kteří přišli o zaměst-

nání a další. Cílem je poskytnout efektivní jednorázovou pomoc k překlenutí přechodně nepříznivého období. Ta bývá poskytována v podobě potravin, hygienických potřeb, dětských plen, školních pomůcek, nebo podle konkrétní situace příjemce. Pomoci předchází sociální šetření nebo jiné zmapování potřeb.

Jako velký přínos Postní almužny vnímáme i to, že farníci mohou spolu s darem Charitě předat informaci, komu by chtěli pomoci. Učí nás to vnímat potřeby lidí v našem okolí. Charita Olomouc poskytuje přímou pomoc z Postní almužny a části výtěžku Tříkrálové sbírky.

Bc. Martin Rejšek,
koordinátor dobrovolnictví, asistent PR

Workshop sociálních pracovníků

Jedním ze způsobů jak zkvalitnit sociální služby je spolupráce a výměna zkušeností mezi těmi, kteří poskytují pomoc lidem v nouzi. V květnu se uskutečnilo setkání asi třiceti sociálních pracovníků z různých organizací na půdě Charity Olomouc, aby si vyměnili cenné zkušenosti z praxe a hledali řešení společných problémů.

Workshopu se zúčastnilo asi dvacet sociálních pracovníků Charity Olomouc a deset sociálních pracovníků čtyř zdravotnických zařízení z Olomouce a okolí – z Fakultní nemocnice Olomouc, Psychiatrické léčebny Šternberk, Odborného léčebného ústavu Paseka a z Léčebného ústavu v Červené vodě.

Na programu celodenního workshopu bylo vzájemné poznání se, představení zařízení, předávání informací o vlastní práci sociálních pracovníků, o jejich povinnostech, možnostech i těžkostech, s nimiž se obecně potýkají. Zvláště pro mladé sociální pracovníky bylo toto setkání příležitostí získat postřehy dobré praxe těch, kteří na svém místě působí řadu let (i více než dvacet let).

Z diskuse vyplynulo hodně společných témat, jako je sociální práce s duševně nemocnými, s lidmi bez domova, se zdravotně postiženými, seniory a dalšími. Velkým problémem je zajištění bydlení pro některé klienty-pacienty, kteří zdravotnická zařízení či služby Charity Olomouc opouštějí, protože často nesplní podmínky umístění do následných služeb či na bydlení nedosáhnou finančně. V České republice je sice k dispozici řada různých sociálních služeb, přesto někteří sociální sítě zcela propadnou. Chybí služba, která by je přijala.

Setkání se zúčastnili navíc i dva lékaři z Ordinance pro lidi bez domova. Jejich vystoupení přiblížilo účastníkům fungování této svého druhu výjimečné zdravotnické služby nejen v Olomouckém kraji.

PhDr. Jana Haasová,
vedoucí střediska sv. Kryštofa

Charita Svitavy

Poděkování koledníkům Tříkrálové sbírky

Ve farní Stodole ve Svitavách proběhlo v sobotu 24. 5. 2014 od 14.00 poděkování koledníkům Tříkrálové sbírky. Byl pro ně připraven bohatý kulturní program a občerstvení.

Přes nepříznivou předpověď počasí nám „nahore“ vyšli vstříč stejně jako loni. Nikdo na poděkování nezmokl. Vzhledem k tomu, že nám v rámci dobrovolnictví pomohli zaměstnanci pojišťovny Kooperativa, a. s., VIG, si letošní odpoledne, na rozdíl od předešlých let, mohli užít i zaměstnanci Charity, kteří se jindy na akci aktivně podíleli. Úspěšné mažoretky paní učitelky Betlachové ze ZŠ Lačnov zahájily odpoledne a roztleskaly Stodolu. Poté měli dospělí čas na kus řeči a dětem zahrálo divadlo Jojo v prostoru u pískoviště pohádku Z rozkvetlé louky. Zapojily se i malé děti, které jinak dlouho na jednom místě nevydrží. Dvůr poskytl prostor pro skákaací hrad, který se těšil velké oblibě.

Před vchodem do Stodoly se zase zabydlel p. Havlíček a během celého odpoledne kouzлил všem na přání z balonků různá zvířata, květiny i jiné tvary.

Po pohádce jsme se seskupili kolem nového auta Renault Kangoo, které vysvětil otec Petr Krajčovič. Zúčastnění tak mohli vidět konkrétní výsledek svého koledování, na auto s možností převozu osoby na invalidním vozíku byla použita část výtěžku ze sbírky 2013 a 2014. Projekt "Autem bez bariér" byl zároveň podpořen z programu Výboru dobré vůle - Nadace Olgy Havlové.

Písničkářské duo „Hugo a já“, Antonie Nowaková a Petr Hugo Šlik, staršími i novými písničkami potěšili nejen své příznivce, zatímco na trávníku uprostřed dvora už se pomalu připravovali šikovní zkušení kynologové ze ZKO Svitavy Lačnov se svými mazlíčky. Tančící pes Dusty Veroniky Palové, pes Ares, obranář Petry Makovské, pes canisterapeutický, Foxík Zuzany Soukupové. To vše byly podoby čtyřnohých přátel, které nám ZKO k radosti všech předvedla. Na závěr odpoledne zahrála skvělá svitavská kapela The Dozing Brothers.

Zájemci si mohli zakoupit různé výrobky od klientů Charity Svitavy, napsat vzkaz do návštěvní knihy nebo prostě prožít hezké sobotní odpoledne.

Děkují znovu všem malým i velkým koledníkům, kteří se zapojili do letošního ročníku Tříkrálové sbírky a věnovali svůj volný čas a energii koledování.

Děkují také pojišťovně Kooperativa, a.s., VIG za pomoc i za skákaací hrad, který bychom si jinak na akci dovolit nemohli.

Děkují také všem účinkujícím za ochotu a sobotní čas.

*Miriam Holubcová,
koordinátor Tříkrálové sbírky*

Charita Šternberk

Podpora charitního stánku

Charita Šternberk se 14. 6. 2014 opět účastnila Venkovských trhů. V charitním stánku bylo možné zakoupit výrobky Denního pobytu Rozkvět a dobrovolníků z Klubu Želva. Denní pobyt Rozkvět nabízí výchovné, aktivizační a sociální služby osobám s mentálním a kombinovaným postižením. Centrum denních služeb je v letošním roce fi-

nančně ohroženo sníženou podporou ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí. Z tohoto důvodu nabízíme tuto další aktivitu – seznámit veřejnost s činností DP Rozkvět, ukázat, že i osoby s postižením dokáží nejen vyrábět krásné výrobky, ale i samy prodávat a být přirozenou součástí obyvatel města Šternberka.

V čase od 10.00 do 11.30 hod. byl u charitního stánku přítomen velmi vzácný host: pan prof. Jindřich Štreit, člen Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty na Slezské univerzitě v Opavě. Nejprve byl přivítán starostou města Šternberka, poté pan Štreit pozdravil přítomné návštěvníky trhů. Zdůraznil, že Denní pobyt Rozkvět zná velmi dobře a spolupracuje s námi již více než 20 let. Návštěvníci Venkovských trhů měli možnost osobního setkání s ním. Já jsem se zeptala na současné aktivity – nyní pracuje na 2 projektech, jeden je duchovního charakteru

a druhý řeší problematiku bezdomovectví. V příštím roce jsou naplánovány výstavy, které proběhnou v Táboře, Olomouci a také vydání publikace fotografií i s příběhy osob bez přístřeší. Závěrem si dovoluji i svůj osobní dojem z našeho setkání. Opět jsem utvrzena v tom, že pan Jindřich Štreit patří k velkým osobnostem, je skromný, přátelský, dokáže podpořit slovem i činem – zkrátka člověk, který sociální problematiku umí nejen profesionálně vyfotografovat, ale i pochopit a vcítit se.

Bc. Pavlína Vyzořilová

Oblastní charita Uherské Hradiště

Výlet charitáků z Uherského Hradiště do Prahy

V sobotu 17. května jsme vyrazili na společný výlet se zaměstnanci naší Charity a jejich rodinami do Prahy. Pozvání přijal i emeritní senátor Ing. Josef Vaculík a jedna z našich dobrovolnic. Výletu se nás účastnilo celkem 54. Již v autobuse mohli účastníci zjistit, jaké jsou jejich znalosti o Praze v testu, který si pro nás připravila naše účetní Marie Šišáková. Dva nejlepší byli oceněni sladkou odměnou. Ale ani ti, co byli úspěšní o trochu méně, nepřišli zkrátka. Postupně byli obdarováni všichni cestující včetně řidiče. Dárky vyrobené z keramiky, jako např. štamprle s vtipnými nápisy Všelék, První pomoc, Z Moravy, udělaly všem radost. Poděkování patří uživatelům a zaměstnancům střediska Labyrint i uživatelům Denního centra sv. Ludmily, kteří tyto dárky pod vedením paní Ivy Krejčířkové vyrobili.

A ani jsme se nenadáli a už jsme byli v Praze. Vydali jsme se směrem k Pražskému hradu, kde nám dopoledne

začínal program – prohlídka pražského arcibiskupského paláce se sympatickým a erudovaným průvodcem panem Ing. Josefem, který ji obohatil zajímavými historkami. Ze zhlédnutých prostor a velmi příjemného výkladu o historii arcibiskupského paláce jsme byli nadšeni. Poté jsme se přesunuli na oběd do Křesťanského domova mládeže školských sester. A odpoledne jsme se už těšili do hudebního divadla Karlín na muzikál Jesus Christ Superstar. Moc se

nám líbil. Plni hezkých dojmů jsme odjížděli zpátky do Uherského Hradiště. První ročník našeho charitního výletu se dle ohlasů vydařil a my se již nyní těšíme na další v příštím roce.

Jiří Strogan,
pastorační asistent
Foto: OCHUH

Mše svatá přilákala spoustu lidí

Již tradiční mše sv. byla sloužena 4. 6. za uživatele a zaměstnance Oblastní charity Uherské Hradiště v kostele Zvěstování Panny Marie na Mariánském nám. v Uh. Hradišti. Mši sv. celebroidl O. Augustin, představený místního kláštera menších bratří františkánů.

Za hojně účasti naší Charity jsme vytvořili společenství, které spojuje pomoc bližním, jimž zdravotní stav nebo životní situace nedovoluje obejít se bez pomoci druhých. K důstojnému slavení mše sv. přispěl zpěv a hudební doprovod zaměstnankyň Charity a Diakonie pod vedením paní Hanky Matějkové a paní Mirky Veselé.

Děkuji všem, kteří přijali pozvání, a věřím, že Duch sv. se jemně dotýkal všech otevřených srdcí.

Mgr. Jiří Strogan,
pastorační asistent

Cesta na vozíku je i do Sloupu možná. A to díky charitnímu domovu pro seniory v Boršicích.

Krásné počasí nám umožnilo se opět po roce vydat na další mariánské poutní místo, tentokrát do Sloupu v Moravském krasu. Abychom nejeli úplně sami, oslovili jsme i naše stálé návštěvnice Domova, zda by se k nám nechtěly připojit. Nakonec nás jel plný autobus. Den před odjezdem jsme provedli důkladné přípravy, nafoukali kola vozíků, připravili oběd a svačinu a domluvili napevno dobu odjezdu.

Onoho krásného červnového dne – ve středu 4. 6. v osm hodin jsme byli všichni v autobuse, vozíky v zavazadlovém prostoru, řízky, chleba, pití i ovoce taktéž, tak jsme mohli vyrazit za Pannou Marií. Jelo se velmi dobře, na místo jsme dorazili bez nehody kolem desáté hodiny.

Když byli všichni klienti na nohou i vozících, zúčastnili jsme se mše svaté, kterou jsme měli domluvenou s místním panem farářem

P. Chylíkem. Jelikož je výborný zpěvák a kazatel, při mši svaté jsme si zanotovali mariánské písně a taky jsme prosili Ducha Svatého o posilu. Následně nám pan farář pověděl o historii poutního místa. Na památku jsme si koupili obrázky a oplatky. Poté jsme vyrazili na louku k Sloupsko-šoňovským jeskyním, kde jsme plánovali poobědvat. Ti, kteří si netroufali po svých, sedli do autobusu, který je tam odvezl, ostatní jsme zavezli na vozících na louku. Nastalo velké rozdělování chleba, řízků, vody, někteří z nás si dobrý oběd zapili malým pivem, stejně jak jsou zvyklí doma „v domově“. Všem náramně chutnalo. Po obědě jsme si prošli areál, ale do jeskyní jsme si netroufali.

Hodinu po poledni byl odjezd, protože jsme se chtěli ještě cestou zpátky zastavit na hřbitově ve Střílkách. Než jsme ale dorazili do Střílek, byla ještě jedna zastávka, a to v Brankovicích na trubič-

ky a krémeše. Ve Střílkách jsme si prošli hřbitov, podívali se na nádherné sochy a taky na překrásný výhled na buchlovské hory. Domů jsme dorazili v 15:30 hod, kde nás už očekávaly kolegyně, které ten den zajišťovaly službu v domově těm, kteří se pouti nemohli zúčastnit. Jako odměnu a poděkování jsme jim přivezli trubičky a obrázky s Pannou Marií Sloupskou.

Z Domova pokojného stáří se zúčastnilo pouti 17 klientů, z toho 10 klientů na invalidním vozíku. Poděkování patří dopravci panu Dubovskému a především úžasnému panu řidiči, panu Filípkovi, který byl velmi ochotný, vstřícný a měl pro nás pochopení. Podě-

kování patří také našim dvěma kolegům - paní účetní Poláškové a panu projektovému manažeru Jiráskovi za pomoc s klienty, kteří potřebovali invalidní vozík. Bez jejich rukou bychom nemohli vzít všechny zájemce.

A co příště, kam pojedeme? Podle přání to budou Luhačovice. Už teď se těšíme.

Mgr. Pavla Zahradková,
vedoucí Domova pokojného stáří v Boršicích
Foto: archiv Oblastní charity Uherské Hradiště

Prostory nového charitního centra požehnal arcibiskup Jan Graubner

Na fotografii zleva pastorační asistent OCHUH Mgr. Jiří Strogan, arcibiskup olomoucký Mons. Jan Graubner a děkan uherskohradištský P. Jan Turko.

Další důležitý krok ve snaze začlenit klienty s handicapem do běžného a samostatného života učinila Oblastní charita Uherské Hradiště. Té se podařilo proměnit chátrající dům v nový bezbariérový, ve kterém najdou domov lidé s mentálním a kombinovaným postižením.

Novému charitnímu bydlení na Velehradské třídě v Uherském Hradišti poslední květnové úterý požehnal olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

„Všem lidem je zapotřebí nechávat tolik svobody, kolik je jen možné. Když ale něco sami nezvládají, potřebují pomoc. A chráněné bydlení je jednou z možností. Jsem rád, že Charita se takových projektů ujímá,“ uvedl Jan Graubner, který vzápětí požehnal jednotlivé místnosti charitního domu.

Novému charitnímu bydlení na Velehradské třídě v Uherském Hradišti v úterý 27. května požehnal olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

Tohoto slavnostního aktu se zúčastnila řada pozvaných hostů. Nemohli chybět starostové měst, uherskohradištský děkan Jan Turko, zástupci spolupracujících organizací a stavební firmy, pracovníci města Uherské Hradiště, a v neposlední řadě zaměstnanci uherskohradištské Charity a klienti, z nichž někteří dostanou šanci bydlet ve „vlastním“, za určité míry asistence.

„Tento projekt se nazývá Charitní centrum sv. Ludmily a prakticky funkčně propojuje denní centrum, které sídlí v přízemí budovy ředitelství. Jeho uživatelé, stejně jako obyvatelé chráněného bydlení, kterým bude patřit první a druhé patro zrekonstruované budovy, budou moci také navštěvovat rozlehlé prostory v přízemí, určené k různým terapiím a ke cvičení,“ uvedl Dalibor Jirásek, projektový manažer Oblastní charity Uherské Hradiště.

Obyvatelé domu budou mít vlastní pokoj se sociálním zařízením a více soukromí. Kdo získá klíče? „Kritérií bude určitě několik, lidé totiž spolu musí vycházet a žít,“ uvedla Lenka Kaňovská, vedoucí zařízení. Neobává se však, že by kapacita nebyla využita na 100 procent. O 11 pokojů je od samého začátku veliký zájem. „I když mám na stole více než dvacet žádostí o ubytování od lidí z celého regionu, nejdříve musíme provést sociální šetření a ověřit si potřebnost klientů. První žádost je totiž z května 2012, takže je klidně možné, že už není aktuální,“ poznamenala Kaňovská.

První nájemníci se však do centra sv. Ludmily nastěhují nejdříve koncem srpna, případně začátkem září. Oslovení rodiče postižených dětí či dospělých o využití této služby rozhodně uvažují. „Snažím se usilovat o to, aby se moji synové postupně osamostatnili, protože přijde doba, kdy se o ně nebudu moci postarat a to už by mohlo být na všechno pozdě. Proto chráněné bydlení

ní, které se nachází v blízkosti našeho bydliště, velmi vítám," poznamenala Zdenka Šuranská z Uherského Hradiště. Celkové náklady na přestavbu domu přesáhly částku 18 milionů korun. „Pět a osmdesát procent nákladů pokryly evropské sociální dotace, zbývající část jsme uhradili z prostředků Tříkrálové sbírky a jiných dotací," řekl k financování ředitel Charity Jiří Jakeš.

Slavnostní akt byl okořeněn klavírním doprovodem v podání pedagoga Jakuba Macka a jeho svěřenkyň, absolventek ZUŠ Uh. Hradiště Veroniky Plavákové a Lucie Šimoníkové. „Ještě jednou srdečně děkuji za podporu všem účastníkům, pomocníkům a také všem návštěvníkům, kteří s námi strávili snad příjemnou chvíli," poděkoval závěrem Jakeš.

Iva Kučerová

Senioři potěšili pacienty na odděleních následné péče

Pracovnice Centra denních služeb pro seniory v měsíci dubnu a červnu předávaly přáníčka ve tvaru srdce, které vytvořili uživatelé zařízení, pacientům oddělení LDN na poliklinice v Uherském Brodě a v nemocnici v Uherském Hradišti. „Nebylo to poprvé, tímto způsobem rozdáváme potěšení a radost hospitalizovaným lidem už třetím rokem," řekla vedoucí centra denních služeb Radka Stuchlíková.

Konkrétně uživatelé centra vlastnoručně vyrobenými přáníčky udělali radost celkem 135 pacientům těchto zařízení, a to je opravdu hezké číslo.

„Cílem takových akcí je psychicky podpořit ležící pacienty v nemocnici, potěšit je a dát jim najevo, že na ně někdo myslí. Senioři tak vlastně pomáhají seniorům," dodala závěrem Stuchlíková.

Text: PR OCHUH

Foto: archiv OCHUH

Charita Veselí nad Moravou

Návštěva kavárny

Začátkem června 2014 se uživatelé stacionáře Toník společně se zaměstnanci vypravili do kavárny Café Piere ve Veselí nad Moravou. Personál stacionáře se snaží o socializaci uživatelů, o zážitkové prožívání, kolektivní společné zážitky a nové zkušenosti uživatelů. Důležitá je radost z akce, nové poznatky a spokojenost uživatelů. K dobré náladě nám přispělo něco dobrého na zub.

chvm

Charita Vsetín

Jarní měsíce v Zrnku

Měsíc duben jsme v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež (NZDM) Zrnko při Charitě Vsetín prožili v duchu preventivního tématu „Naše zdraví“. S uživateli jsme si povídali především o tom, jak chránit své zdraví, byla pro ně také připravena tematicky zaměřená křížovka. Před Velikonocemi jsme s dětmi vyráběli kraslice pomocí ubrouskové techniky. Pro fanoušky pingpongu se uskutečnil dne 24. dubna turnaj, ve kterém se poměřili kluci i holky ve dvou věkových kategoriích.

V sobotu 26. dubna se konal turnaj v malé kopané nízkoprahových zařízení pro děti a mládež Zlínského kraje ve Zlíně, kterého se zúčastnil také tým tvořený uživateli NZDM Zrnko. Přestože počasí utkání příliš nepřálo, soutěživého ducha a radost ze hry hráči nepostrádali. Náš tým, který soutěžil v kategorii starších, se umístil na sedmém místě.

V měsíci květnu jsme nezapomněli na vyrábění přáníček ke Dni matek, zájem vzbudilo také pletení košíků z papírových ruliček. Dne 29. května proběhla soutěž ve stolní hře „Dáma“, která trénuje strategické myšlení a pozornost. Preventivní téma měsíce znělo „Lidská sexualita“. Uživatelé byli vedeni k zdravému náhledu na tuto důležitou oblast lidského života a bezpečnému chování bez rizik. Svě vědomosti si mohli ověřit v kvízu, který obsahoval otázky z různých okruhů – změny v pubertě, výběr vhodného partnera, vznik života, pohlavně přenosné choroby apod.

Mgr. Silvie Krhutová,

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Zrnko

Charita Zábřeh

Většina účastníků projektu využila šanci zapojit se do práce a do života

Skončila první etapa projektu Charity Zábřeh určeného lidem s chronickým duševním onemocněním. Přinesla ovoce, protože pět z devíti účastníků našlo zaměstnání.

V polovině května se naposledy sešla skupinka lidí, která byla od ledna 2013 zapojena do první etapy charitního projektu „Šance zapojit se...do práce a do života“. Projekt je plně financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR. Jeho smyslem je poskytnout lidem s duševním onemocněním podporu, aby mohli pracovat sami na sobě a mohli se tak vrátit na trh práce a najít zaměstnání. „Považujeme za velký úspěch, že pět lidí z této části projektu se to podařilo,“ zhodnotil příznivý výsledek koordinátor projektu Martin Ondráček.

Účastníci prošli teoretickou přípravou v kurzech, kde se učili správně napsat životopis, jak hledat práci, jak se připravit na po-

hovor, zorientovat se v právních předpisech či hospodařit s penězi. Součástí přípravy byla i praktická pracovní činnost, kde si mohli vybírat z několika dílen – tkalcovské, dřevařské, výroby keramiky a vitráží. Jeden z účastníků si nejvíce oblíbil vitráže a za dobu trvání projektu se natolik vypracoval, že si dovede představit se touto činností v budoucnu žít.

Koncem roku měli účastníci projektu možnost prezentovat svoje výrobky vzniklé v dílnách na výstavě v zábřežském Kině Retro. Keramiku, dřevěné výrobky, tkané tašky a drobnosti i vitráže obdivovali návštěvníci kina až do poloviny ledna letošního roku. Nabyté vědomosti a znalosti pak účastníci vyzkoušeli v praxi na tréninkových pracovištích v recepci Charity nebo v charitní prodejně Ledňáček.

„Kromě pracovního uplatnění několika účastníků, nás těší i odezva na samotný průběh projektu,“ řekl Martin Ondráček. Vedle hodnocení dílen a kurzů se účastníci vyjádřili i o tom, čím pro ně kurz byl osobně: „Líbilo se mi už kvůli tomu, že jsem nebyla pořád doma, ...přišla jsem mezi lidi, naučila jsem se to, co jsem nevěděla...“ Lidé s chronickým duševním onemocněním totiž neustále překonávají obavy z nových situací, nového kolektivu a učí se také jak zvládat zátěž a odpovědnost.

Schůzku navštívila také lektorka kurzu „Bez práce (na sobě) nebude práce“, která účastníkům osvěžila, jak postupovat při hledání práce.

V současnosti již běží druhá etapa projektu, do níž je zapojeno devět účastníků. Stejně jako jejich kolegové z prvního běhu, i oni absolvují teoretickou i praktickou přípravu včetně praxe na tréninkových pracovištích.

*Jana Skalická,
propagace*

Charita Zlín

Hrátky s čertem, aneb náš výlet za kulturou

Přestože je svatý Mikuláš ještě daleko a ten loňský již dávno za námi, vydali jsme se s našimi seniory za čerty. Divadlo ve Hvozdné totiž pořádalo již XIV. ročník Hvozdenského měšče. Z pestré pohádkové nabídky jsme si vybrali Hrátky s čertem, které oslovují nejen malé diváky. Plni očekávání jsme se vydali z naší Domovinky do divadla ve Hvozdné. Hned po příjezdu nás v divadle uvítala usměvavá paní, která nás překvapila milým dárkem, jímž byl volný vstup na představení. Jakmile jsme se usadili, představení začalo.

Za oponou něco zažustilo a hle - vyběhl sám pekelník a jeho asistenti. Všichni jsme se pobavili, když se na scéně objevil loupežník Sarka Farka společně s Martinem Kabátem. Okouzující byla i princezna Dišperanda se svojí „uječenou“ komornou Káčou. Přestože jsme byli uchvázeni nádhernými kulisami i obratností herců, největší úspěch u našich uživatelů získal anděl Theofil – ještě teď ho máme před očima v jeho kratičkých šatičkách a lilii v ruce.

Naši uživatelé se po celou dobu moc bavili. „Bylo to daleko lepší, jak filmové zpracování,“ zvesela zhodnotila představení jedna z uživatelék a hned ještě dodala: „Doufám, že brzy půjdeme na další veselé představení“.

Spolek ochotníků z Lukovečka byl opravdu skvělý a představení se nám všem moc líbilo.

Domovinku-centrum denních služeb Charity Zlín finančně podporují statutární město Zlín, MPSV a dárci.

*Bc. Petra Tirpák Skřivánková,
sociální pracovníce služby*

Jazz zněl pro Domovinku

I letos, v rámci aktivity zlínské umělecké školy ZUŽ ZAS ZUŠ UŽ ZAS ZUŠ, se zlínské Charitě dostalo podpory jak učitelů

a žáků ZUŠ Zlín, Štefánikova, tak i veřejnosti. Na podporu zlínské Charity se konal další, již dvanáctý benefiční Jazzový večer, jež vynesl částku 3000 Kč. Ta podpoří aktivizační činnosti centra denních služeb pro seniory. Tak, jako ročníky předešlé, i ten letošní, téměř dvouhodinový koncert představil úžasné výkony žáků této prestižní školy. „Překvapivé výkony žáků, profesionální provedení v podání učitelů. Hudba příjemně živá, rytmická, moderní. To jsou slova, která mně přišla na mysl, když jsem z koncertu, který pro mě osobně byl netradiční v dobrém slova smyslu, odcházela,“ řekla Michaela Blahová, vedoucí Domovinky a dodala: „Při hodnocení večera však nesmím zapomenout na poděkování. Poděkování všem účinkujícím, ale i posluchačům, kteří na koncert přišli a tím podpořili naši činnost.“

Domovinku-centrum denních služeb Charity Zlín finančně podporují statutární město Zlín, MPSV a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Uživatelé soutěžili v čátanque

Uživatelé z centra denních služeb pro seniory soutěžili v čátanque. Že jste to ještě neslyšeli a nevíte, o jaký sport jde? My už ano. Chcete-li rozšířit své vědomosti a také jak celodenní setkání vnímala vedoucí služby či zda se naši uživatelé na toto klání připravovali, čtete dále.

Nový druh sportu se zrodil 14. května 2014 na historicky prvním ročníku krajského turnaje pro kluby seniorů v pétanque v lázních Luhačovice. Hlavními partnery akce byl Zlínský kraj ve spolupráci s akciovou společností Lázně Luhačovice a Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně. Vinou počasí se sportovní zápolení muselo přesunout zvenčí do prostor Společenského domu a tomuto prostředí se také musela přizpůsobit sportovní disciplína. Hrál se na krytých terasách a šlo o něco mezi čárou a pétanque. „Uvažovali jsme o názvu tohoto zajímavého sportu, mohl by se jmenovat čátanque,“ uvedla krajská radní pro sociální záležitosti, která celý turnaj zaštitila. (Zdroj www.kr-zlinsky.cz).

„Byla to nečekaná výzva pro naše uživatele a s poctivostí jim vlastní již předem trénovali, aby se s touto hrou seznámili. Ale vzhledem k deštivému počasí nastala již popsaná změna. Ovšem ani tato výzva naše uživatele nezaskočila a s troškou větším soustředěním ji zvládli. Sami také nejednou s lehkým nesouhlasným pokynem hlavy dávali najevo, jak je těžké co nejlepší trefu ke košonku zrealizovat. Ale i když ne všechny trefy byly ideální, dobrou náladu nikdo z nás neztrácel a výborné zázemí i pohostinnost pořadatelů jsme si užívali. A nejen to. Ocenění pro nejstaršího závodníka si odnesl uživatel z našeho centra, všichni pak získali památeční kartu. No a nyní již máme celý rok na trénování obou variant klání, protože už teď se všichni těší na další ročník,“ napsala vedoucí služby paní Michaela Blahová.

Domovinku-centrum denních služeb Charity Zlín finančně podporují statutární město Zlín, MPSV a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Tradiční pouť na Svatý Hostýn

Celkem čtyři autobusy i v letošním roce dopravily téměř dvě stovky poutníků na květnovou tradiční pouť na Svatý Hostýn, v do-

vodu pracovníků zlínské Charity a také pastorační asistentky sr. Sylvie. Jak už bývá zvykem, pouť začala již po nástupu do

autobusů, kdy si všichni společně na uvítanou zazpívali jednu z mariánských lidových písní. Nastokrát buď pozdravena. Po následující modlitbě Růžence byl již Svatý Hostýn na dosah. Ten nebyl v dohledu jen pouze zmiňovaných poutníků, ale i méně pohyblivých uživatelů z centra denních služeb, kterým byla zajištěna doprava autem.

Po příjezdu již následovala mše svatá, kterou celebroidal otec Stanislav ze zlínské farnosti sv. Filipa a Jakuba a Křížová cesta. Tu jsme si prošli přímo v bazilice, neboť nikoho nelákalo venkovní deštivé počasí. „Pro všechny to byl velmi povzbuzující duchovní zážitek. Díky nevlídnému počasí se náš obědový čas v restauraci prodloužil, což přispělo ke krásnému společenství a ke sdílení

dojmů,“ řekla Michaela Blahová. Poté už následovalo požehnání, a protože, jak už bylo zmíněno, počasí skutečně nepřálo, odjezd nikdo tentokrát odkládat nechtěl. „Při cestě domů se návštěvníci vyjadřovali spokojeně k prožití pouti a neotáleli s dotazy, kam povedou kroky poutníků na podzim, kdy je na programu druhá, tradiční pout' zlínské Charity. Protože podzim je vždy ve znamení návštěvy méně známých míst, necháme se překvapit,“ řekla vedoucí centra denních služeb.

**Ing. Pavla Romaňáková, projektová manažerka Charity Zlín
Michaela Blahová, vedoucí Domovinky-centra denních služeb
pro seniory**

Zahradní slavnost byla uplakaná

Program šestnáctého ročníku Zahradní slavnosti sliboval nejen soutěže ve zručnosti, rychlosti a šikovnosti s Uní Kompas. Těšili jsme se na divadlo, pantomimu, kouzelníka i klauna, ukázky práce záchranného systému, diskotéku a další dovodivé aktivity. Ovšem příroda to zařídila jinak a seslala ne pár kapek deště z oblohy, ale doslova hustý déšť, který ustal až v čase, kdy byl plánován závěr setkání. Nebyl to však důvod k tomu, abychom bránu zahrady uzamkli. Právě naopak. „Našimi hosty zůstali všichni ti, kteří se podíleli na soutěžích z Unie Kompas, do prostor jsme pozvali příchozí a dokonce za námi, na pozvání pracovnic Jany a Veroniky, dorazil v doprovodu pedagogů autobus plný malých žáčků ze slušovické Základní školy, kteří přivezli hromadu dárek pro děti uživatelů. A tak se odehrálo velmi milé, netradiční setkání,“ řekla Eva Danielová, vedoucí azylového ubytování a za-

kladatelka myšlenky pořádání Zahradní slavnosti. Ono netradiční setkání v pozdějším, již pouze mrholícím odpoledni, obohatil svojí přítomností klaun Roland a své ukázky nakonec předvedli i policejní psovodi, kteří nezaujali pouze děti, ale i dospěláky, kteří malošky doprovázeli. „Jsme potěšeni, že navzdory nepříznivému počasí bylo naše zařízení plné nadšených dětí, které se na naše tradiční aktivity vždy těší,“ zhodnotila na závěr zábavní odpoledne Eva Danielová.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, MPSV a dárci.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka Charity Zlín**

Paní Zdeňka Šenkeříková v půli května nastoupila do nové životní role

Paní Zdeňce Šenkeříkové, která ve zlínské Charitě pracovala s malou přestávkou od května roku 2005, děkujeme za vše, co nejen pro Charitu Zlín, ale především pro uživatele pečovatelské služby vykonala. Přejeme jí hodně zdraví a spoustu drobných radostí. Zkrátka, v nové životní etapě, jíž se docela nelichotivě říká starobní důchod, přejeme vše dobré!

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Že je Zlín Film Festival pouze pro děti? Omyl!

Těm, kteří nezaznamenali, že Zlín je pořadatelem jednoho z největších filmových festivalů pro děti, vzkazujeme, že mají čeho litovat. Neboť jde skutečně o úžasnou akci, která je rok od roku skvělejší, i když ji mnohá obrázková média, tedy televize, podle mého názoru trošku ignorují. Uznejte sami. Letošní, 54. ročník, navštívilo 107 tisíc návštěvníků filmových projekcí, koncertů, Open Air Placu nebo workshopů. Celkem bylo během týdne promítáno 365 hraných, animovaných i kombinovaných filmů z 55

zemí světa, z toho 275 snímků mělo u nás svoji premiéru, přičemž ve 212 případech šlo o premiéru českou. Pět soutěžních sekcí doplnila Nekonečná (a věřte, že vím, proč píšu velké EN) zábava a legrace. I kdybyste se totiž nejen vy, ale i vaše děti a prarodiče rozkrájeli, spali jen pár hodin denně a vynechali pracovní či školní povinnosti, nebylo by možné vše stihnout (www.zlínfest.cz). O to větší máme radost, že i naši uživatelé mohli atmosféru festivalu nasát. Zavítali na setkání členů klubů seniorů s brněnským rodákem, spisovatelem, publicistou, divadelníkem, režisérem, hercem a vysokoškolským učitelem, panem Arnoštem Goldflamem. Muž nenápadného vzrůstu, ale obrovského rozhledu, svým specifickým hlasem bavit přítomné v úterní dopoledne. A tak byl prostor i na otázky, které byly skutečně různorodé. Na tu, týkající se zpěvu, Arnošt Goldflam odpověděl: „Já zpívám rád, ale nevím, jestli je to příjemné těm okolo. Jednou jsem začal propěvovat před svou dcerou, když jsme ji vyprovázeli na seznamovací pobyt a ona těm ostatním říkala, 'toho si nevímejte, on je herec.'“ O tom, že uživatelé centra byli spokojeni, vypovídá stručné zhodnocení, které při odpolední kávičce padlo: „On byl úžasný.“ Takže, milí přátelé, už nyní si zapište za uši, že 55. Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež u nás ve Zlíně vypukne 28. května 2015.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Týdny bez elektřiny či práce v cihelně. I tak může vypadat zahraniční praxe.

Jana a Eliška zkoušejí výrobu cihel s indickým kmenem Kathkari.
(Foto: archiv školy)

Studenti druhého ročníku Sociální a humanitární práce na CARITAS – VOŠs Olomouc se po třech měsících vrátili z povinné zahraniční praxe. Dovezli si jak nové zkušenosti a dovednosti pro svou budoucí profesi, tak zajímavé zážitky.

Indie, Arménie, Slovensko, Gruzie, Ázerbájdžán, Makedonie, Uganda, Srí Lanka, Mayotte, Mexiko, Etiopie, Malta, Finsko,

Španělsko, Rumunsko. To jsou země, kde studenti strávili 12 týdnů prací v neziskových organizacích. Ať už připravovali program pro děti ulice, spolupracovali na programu Adopce na dálku či pomáhali migrantům v jazykových kurzech, získali spoustu cenných zkušeností. Někteří z nich otostovali i to, zda jsou schopni snášet náročné podmínky v rozvojových zemích. „Že elektřina není v Ugandě samozřejmostí, jsem věděla. Ale do jaké míry to ovlivňuje každodenní činnosti, jsem pochopila až tam,“ řekla Klára Aljančičová.

Náročný je pro studenty i střet s jinou kulturou. „Chvílemi jsem Indii milovala pro její barevnost, bezprostřednost a upřímné úsměvy. Chvílemi mi neskutečně lezla na nervy hlavně svou diskriminací žen, která je pro mne naprosto nepochopitelná,“ uvedla Jana Berková. V rámci své praxe si se spolužačkou Eliškou vyzkoušela i náročnou práci v cihelně, kterou v Indii vykonávají nejchudší kmeny čelící také velké diskriminaci.

Povinná zahraniční praxe je součástí studia vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce. Studenti jsou na ni intenzivně připravováni například formou zátěžového výcviku, který je učí zvládat krizové situace a nelehké podmínky. Tato připravenost se jim na praxích mnohdy hodí víc, než si před odjezdem dokážou představit. „Je to opravdu velice cenná zkušenost po všech stránkách. Už teď si uvědomuju, jak mi v budoucnu může pomoci. Určitě ale platí to, že student si z praxe odveze tolik, kolik do ní sám vloží,“ doplnila spolužačka Kateřina Pijáčková, která se vrátila z Ázerbájdžánu.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Lidské osudy ze čtyř světadílů obohatily Sochu příběhů

Michaela Krouliková vkládá kámen za nezdolného arménského dobrovolníka Karena. (Foto: archiv školy)

V pátek 6. června 2014 v 10:00 hod. vložili studenti CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc nové kameny do Sochy příběhů. Na nádvoří školy na náměstí Republiky 3 tak symbolicky přenesli osudy lidí, které potkali na praxích například v Indii, Etiopii či na ostrově Mayotte. Jeden z kamenů nese i příběh slovenského faráře Mariána Kuffy, známého z filmu *Všechny moje děti*.

Slavnost vkládání kamenů do Sochy příběhů je pomyslnou emotivní tečkou za zahraničními praxemi studentů. Ti během třech měsíců v zahraničí otestují nejen svou fyzickou odolnost, ale hlavně psychickou připravenost k budoucímu povolání. Nejnáročnější bývá vyrovnat se s těžkými životními příběhy klientů, které

v organizacích potkají. Ne všechny totiž končí dobře. Symbolicky jim v tom pomáhá právě vložení kamene do Sochy příběhů.

Tuto událost s nimi sdíleli i vzácní hosté – Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, Mgr. Eva Machová, náměstkyně primátora města Olomouce, RNDr. Ivana Vlková, Th.D., děkanka Cyrilometodějské teologické fakulty UP, P. Petr Bulvas, biskupský vikář pro pastorační a Václav Kepř, ředitel Arcidiecézní charity Olomouc.

Příběhy, které studenti přivázejí, mají různá poselství. Někdy jde o inspirativní příběh člověka, který navzdory nelehkému osudu našel své místo v životě a často ještě nezištně pomáhá druhým. Příkladem za všechny může být Karen z Arménie, který přes své postižení dětskou mozkovou obrnou byl nejzapálenějším dobrovolníkem ve službě pro seniory arménské Charity. Svou neuvěřitelnou pílí a ochotou se vypracoval až na místo řádného zaměstnance a teď doufá, že se brzy ožení.

Na opačné straně stojí příběhy, které jsou alarmujícím upozorněním na bezvýchodnou situaci. Třicetiletá Nigerijka Ayomide se stala obětí obchodu s lidmi. Žádá o azyl ve Španělsku, ale tam jí její příběh úřady nevěří. Kvůli vyhrůžkám překupníků se každý den bojí nejen o svůj život, ale i o život své dcery, která zůstala doma v Nigérii.

Sochu příběhů vytvořil v roce 2006 výtvarník Lubomír Dostál. V současné chvíli obsahuje přes 250 kamenů ze světa i České republiky. „Lidské příběhy jsou centrem zájmu sociální i humanitární práce, proto jsem rád, že díky této soše mohou být pomyslným centrem naší školy,“ uvedl Martin Bednář, ředitel CARITAS – VOŠ Olomouc. Slavnost vkládání se letos konala potřinácté.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

HUMANITÁRNÍ POMOC

Povodně 2013 – rok poté

Charita ČR a Diakonie společně bilancovaly pomoc lidem, postiženým právě před rokem povodněmi. Ve čtvrtek 5. června 2014 se na toto téma v Praze konala tisková konference.

Po přivítání přítomných účastníků následovalo představení společného programu pomoci při povodních. Práce Charity a Diakonie jsou si v mnohém podobné, v pojetí člověka jako celistvé osobnosti. Obě křesťanské humanitární organizace spolupracují dlouhodobě, důkazem byla i tisková konference, jejímž cílem bylo „složit účty“ dárcům a poděkovat za jejich pomoc.

Humanitární organizace zastupovali Tomáš Holub, generální sekretář ČBK, Jakub Líčka, generální sekretář Charity ČR, Martin Zamazal, národní koordinátor Charity ČR, Jan Dus, ředitel Střediska pro humanitární pomoc Diakonie ČCE a Stefan Schröer, povodňový koordinátor z Diakonia Katastrophenhilfe. Tobias Nölke, partner ze spolupracující Caritasverband Deutschland, se omluvil. Tiskovky se účastnili také charitní povodňový koordinátoři diecézí.

V proslovu hovořil Tomáš Holub o historické tradici církve pomáhat lidem v nouzi, o spoluzodpovědnosti za stav společnosti a o konkrétní podpoře ze strany katolické církve po povodních v roce 2013 (kostelní sbírky, finanční dary, poskytnutí prostor, duchovní podpora). Též o předání daru od papeže Františka, které na litoměřickém biskupství proběhlo 10. 6.

Jakub Líčka připomněl, že Charita permanentně pomáhá od velkých povodní v roce 1997, poté 1998, 2002, 2006..., vyzdvihl „dlouhodobost“ naší pomoci, hovořil i o vyhlídkách do budoucnosti – pracovníci Charity se školí na nové povodně.

Stefan Schröer z Diakonia Katastrophenhilfe promluvil o tom, proč podporovali své české partnery, co je oslovilo, co pro ně bylo rozhodující, a z jakých zdrojů pocházejí jejich příspěvky. Ke slovu se dostal také ředitel Diakonie ČCE Jan Dus s prezentací konkrétní pomoci Diakonie ČCE v roce 2013/2014. Jako národní koordinátor Charity ČR hovořil rovněž Martin Zamazal, který představil konkrétní pomoc Charity ČR v roce 2013/2014.

Do pomoci se zapojila i Arcidiecézní charita Olomouc, kde bylo jedno z koordináčních středisek pomoci. Jeho hlavní role po vyhlášení materiální a finanční sbírky byla svést, roztřídit, evidovat pomoc z oblastních a farních Charit a jiných institucí, a poté ji dopravit na základě požadavků do zasažených oblastí. Nejen materiální pomoc ve formě desinfekčních, úklidových či hygienických prostředků, ale také nářadí, vysoušecí a čisticí technika putovaly do Prahy, Českých Budějovic, Litoměřic a Hradce Králové. V číselném vyjádření bylo poskytnuto 132 kusů vysoušečů, 1200 litrů desinfekce, 2300 litrů čističů, 631 kusů nářadí. Co se týče finanční pomoci, z ACHO bylo odesláno na sbírkové a dárcovské konto Charity Česká republika 1 008 000 Kč.

Obrovský zájem dobrovolníků, nabízejících v olomoucké arcidiecézi svou pomoc, převyšoval potřebu zasažených oblastí. Na základě požadavků zasažených oblastí prováděly týmy z Moravy terénní monitoring, úklid, sociální šetření, psychologickou podporu.

V rámci bleskových povodní na Uherskohradištsku působila Oblastní charita Uherský Brod v Komňi a Bystřici pod Lopeníkem

- zaměstnanci a dobrovolníci působili v 29 domácnostech a poskytli materiální pomoc, sociální šetření psychologickou podporu a finanční pomoc ve výši přes 290 000 Kč. Charita Přerov zapůjčila vysoušeče do Radslavic a v Bílé Lhotě Charita Šternberk zprostředkovala vybavení do domácností.

mziv

POVODNĚ 2013 Poskytnuté finanční příspěvky - přehled

Období	2. červen 2013 - 30. duben 2014		
Charita	Charita Česká republika		
Vypracoval	Martin Zamazal	Datum vypracování	29.5.2014

Obec, ve které žijí příjemci	částka rozdělená v obci domácnostem	počet obdarovaných domácností a živnostníků	Částka dle zdroje příspěvku (je-li známo)				Částka zprostředkovaná (je-li známa)		
			ChČR	DCV	Obec / Firma / Instituce	jiný *	pro domácnost	obci	Název dárcovské obce
DCH České Budějovice	3 430 196,00	117	2 000 000,00	0,00	0,00	1 930 652,98	80 500,00	0,00	
DCH Hradec Králové	2 460 000,00	85	1 260 000,00	1 200 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
DCH Litoměřice	16 050 000,00	422	4 428 000,00	13 095 759,00	751 676,00	300 617,00	50 000,00	0,00	Šternberk
DCH Pízeň	60 000,00	3	0,00	0,00	50 000,00	10 000,00	0,00	0,00	
ACH Praha	8 642 000,00	371	3 805 242,00	4 136 758,00	700 000,00	0,00	8 642 000,00	0,00	
ACH Olomouc-Uherský Brod	310 000,00	15	285 000,00	0,00	0,00	54 476,00	0,00	0,00	
CELKEM	30 952 196,00	1 013	11 778 242,00	18 432 517,00	1 501 676,00	2 295 745,98	8 772 500,00	0,00	

PŘEHLED - FINANČNÍ PROSTŘEDKY		Příjmy		40 860 735,21		Výdaje k 30.04.2014			40 860 735,21	Počet finančně obdarovaných domácností k 30.4.2014	Počet finančně obdarovaných živnostníků k 30.4.2014
#	Charita	Sbirka ChČR	DCV	původně Ostatní		Přímá pomoc	Náklady související s poskytnutím pomoci	Režijní náklady	Nevyčerpané prostředky		
				Cirkevní sbírky a dary	ostatní						
		33,87%	51,72%	11,79%		81,26%	10,91%	5,59%	2,24%	98,91%	1,09%
	Celkem	13 838 622,16	21 133 322,00	4 818 256,98	1 070 534,07	33 203 647,40	4 457 863,84	2 285 594,39	913 629,58	1002	11
1	ChČR - režie 5%	695 704,44	0,00	0,00	0,00			695 704,44			
2	ACH Praha	3 928 116,00	5 382 891,00	500 000,00	1 002 066,00	8 642 000,00	1 456 628,00	442 892,00	271 553,00	371	
3	DCH Litoměřice	4 428 116,00	13 095 759,00	1 052 293,00	0,00	17 176 952,40	215 272,00	848 870,00	335 073,60	412	10
4	DCH České Budějovice	2 000 000,00	0,00	1 930 652,98	0,00	3 430 196,00	93 454,00	100 000,00	307 002,98	117	
5	DCH Pízeň	100 000,00	0,00	1 324 908,00	0,00	1 117 203,00	240 458,00	67 247,00	0,00	3	
6	DCH Hradec Králové	1 800 000,00	2 654 672,00	10 000,00	43 468,00	2 460 000,00	1 969 893,00	78 247,00	0,00	85	
7	ACH Olomouc - Uherský Brod	343 974,00	0,00	0,00	25 000,00	310 000,00	58 974,00	0,00	0,00	14	1
8	ACH Olomouc	322 537,95	0,00	0,00	0,00	29 150,00	293 387,95	0,00	0,00		
9	DCH Brno	174 482,95	0,00	403,00	0,00	38 146,00	84 106,00	52 633,95	0,00		
10	DCH ostravsko-opavská	45 690,82	0,00		0,07		45 690,89				

Úspěšné školení pro psychology na Ukrajině

Charita ČR ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Olomouc a Slovenská katolícka charita zajistily proškolení ukrajinských psychologů v problematice krizových situací. Školení se uskutečnila v rámci humanitární pomoci zmíněných organizací v důsledku nepokojů na náměstí Majdan, které si v únoru 2014 vyžádaly desítky mrtvých a stovky raněných.

Specialisté ze slovenské neziskové organizace Modrý Anjel se dlouhodobě věnují otázkám zmenšení dopadu krizové situace v prvotní i následné fázi. V první polovině května proškolili v Kyjevě 38 a ve Lvově 33 psychologů. Všichni účastníci vyzdvihli mimořádnou profesionalitu lektorů a zdůraznili smysl vybraných témat významných v době, kdy je v zemi velký počet jednotlivců, kteří zažili psychotrauma, a zároveň v době, kdy na Ukrajině, Krymu a východních oblastech konflikty nadále přetrvávají.

„V současnosti, kdy už byly finanční potřeby obětí nepokojů uspokojeny ať už ze strany neziskovek, či ze strany ukrajinské vlády, která odsouhlasila finanční podporu lidem zraněným na Majdanu, nebo

rodinám, které přišly o některého ze svých členů, považujeme investici do psychosociálních dovedností ukrajinských psychologů za nejefektivnější,“ komentuje uspořádání školení Vladislav Vik odpovědný za projekty Charity ČR na Ukrajině.

Semináře znamenají obrovský přínos a všichni účastníci se následně stali členy nově vzniklého Sdružení specialistů pro překonání důsledků psychotraumatických událostí. Budou tak moci pomáhat i nadále, navíc na úrovni celé Ukrajiny.

„Pomoc Charity ČR a ACH Olomouc ovlivnila vývoj struktury, a to nejen samotným školením specialistů,“ píše ve svém děkovném dopise Dženyaslava Čajkivska z Charity Ukrajina.

Následují citáty z dopisů některých z účastníků školení:

Elena Aminyeva z Poltav: „Měla jsem možnost aplikovat v praxi znalosti a dovednosti krizové intervence. Líbilo se mi pracovat ve vytvořených trojicích. Měla jsem možnost otestovat své znalosti v práci s dětmi. ... Po praktickém výcviku jsme se všichni mohli

podělit o své zkušenosti a klást doplňující otázky, získat podporu. ... Zaujal mne film a to tak, že jsem byla schopna sledovat a rozlišovat různé emocionální stavy hlavního hrdiny. Děkuji za možnost získat důležité dovednosti, které mi pomohou, abych mohla pomáhat svým kolegům, i obětem a rodinám v těžkých časech.“ Paní Aminyeva ve svém dopise také uvedla, že by uvítala více materiálů na témata „sebevražda“ a „pocit viny“.

Dobrovolnice psychologické služby Majdanu v Poltavě: „Seminář byl informativní. Získala jsem nové informace a byla schopna je praktikovat, což bylo také důležité. Bohužel se některé cenné informace o krizové intervenci představily jen krátce a stručně. Ráda bych ve větší šířce studovala tuto oblast psychologické podpory klientům.“

Viktorie Burova: „Seminář byl těžký, pokud jde o vzbouřené pocity, ale ke konci se mi ulevilo. Byla to pro mě velmi důležitá zkušenost, kombinující i základní teoretické principy pomoci v krizi a praktickou přípravu (vlastní školení na místě, kdy jsme si navzájem pomáhali mezi sebou, a mohli zažít pocity při vlastním traumatu). Významně jsem vnímala pozornou týmovou práci čtyř přednášejících, kteří věnovali pozornost práci, která sama o sobě byla vzdělávací. Přednášející byli pozorní k potřebám skupiny jako celku a také jednotlivých členů, pokud to bylo účelné. Zůstalo ve mně hodně zvědavosti a touhy prohloubit si znalosti v oblasti krizové intervence. Zejména bych chtěla věnovat trochu více času na procvičení dovedností, krizové intervenci a integraci získaných vědomostí o tomto tématu.“ I paní Burova našla drobné nedostatky: „Také téma pomoci při hrozbě sebevraždy bylo velmi zajímavé, ale nebylo dost času na prohloubení a rozšíření znalostí.“ Přesto dále v dopise píše, jak prakticky školení využila: „Informace, které jsem se dozvěděla od přednášejících, mi velmi pomohly hned druhý den po semináři, protože ve své praxi na Majdanu jsem se setkala tváří v tvář s těmito problémy. Také krizová intervence byla příhodná z důvodu mnoha případů velkého počtu zranění u jednoho bojovníka.“

Helena Butnik: „Jako psycholog, který čelí mimořádným událostem, jsem mohla přizpůsobit své znalosti požadavkům a nárokům

na situace, kterým jsem čelila na Majdanu. Ale i přes velké množství studijních materiálů, které se věnují překonání následků traumatických událostí, jsem jen díky účasti na semináři byla schopna strukturovat a integrovat nové osobní zkušenosti. Nelze ocenit, s jakou velkorysostí se dělili slovenští kolegové s vlastními znalostmi a zkušenostmi, jak vytvářeli atmosféru vzájemné podpory členům semináře. Jejich vysoká profesionalita je pro mě zdrojem inspirace.“

Marina Zadneprjanska, dobrovolnice psychologické služby Majdanu v Poltavě: „Líbilo se mi, jak přednášející citovali mnoho příkladů ze života a ze své praxe. To mi pomohlo lépe pochopit a zapamatovat si nové informace. Jsem vděčná za atmosféru, která panovala po celé tři dny. Bylo neuvěřitelně hezké vidět zájem a práci druhých. Velké plus: praxe, práce na sobě, vyzkoušení materiálů v akci. Samozřejmě, že trénink byl intenzivní, protože to bylo opravdu hodně informací, ale přednášející měli velmi loajální přístup a s porozuměním se obraceli ke každému účastníkovi.“

Elena Danko, psychologka z Psychologické služby Majdanu: „Ráda bych poděkovala přednášejícím neziskové organizaci Blue angel, a to jmenovitě Radovanovi Braniku, Karin Branikové, Borisovi Demeterovi a Ivanu Sopoligovi za profesionalitu a sebeobětování na školení. ... Výjimečně cenná byla simulace praktické činnosti psychologů v malých skupinách, kde jsme mohli probrat svoje traumata a „popraktikovat“ se navzájem. ... Také byl užitečný příklad katastrofy autobusu se skutečnými fotografiemi z místa události. ... Výjimečně bylo téma sebevraždy. Naučila jsem se psychologii a zvláštěnosti jednotlivých etap tohoto procesu. Velmi přínosné bylo téma o dětech, protože pracuji s dětmi rodin obětí na Majdanu a s krymskými uprchlíky. Psychologie dětí různého věku a s tím související odlišné vnímání kritických událostí – to bude velmi užitečné při mé práci.“ I paní Danko dokázala nově nabyté znalosti velmi rychle využít ve své praxi při práci s dětmi obětí Majdanu: „Díky školení jsem si více věřila, že budu schopná pomoci.“

rs

Charity pomáhají na Balkáně

Od poloviny května se rozsáhlá území v Srbsku a v Bosně a Hercegovině ocitla pod vodou. Charita Česká republika a stejně tak řady dalších národních Charit poskytly ze svých krizových zdrojů okamžitou finanční pomoc a současně vyhlásily veřejné sbírky. Na začátku června už jsou plány konkrétní pomoci jasnější, stejně jako finanční nároky.

Caritas Internationalis ve spolupráci s místními Charitami Srbsko a Bosna a Hercegovina připravily plán na dodávky pomoci obětem více než stovacetiletých povodní, které v květnu zasáhly Balkán. Celkovou pomoc vyčíslily na 841 533 eur (přibližně 23,5 mil. Kč) pro Srbsko a 600 000 eur (téměř 16,8 mil. Kč) pro Bosnu a Hercegovinu. Na pokrytí těchto nákladů se budou spolupodílet zejména evropské Charity, včetně Charity ČR.

Charitní pomoc v Srbsku představují dodávky tisíce potravinových a hygienických balíčků pro 23 500 rodin z obcí Obrenovac, Ub, Valjevo, Krupanj a Šabac. Potravinové balíčky zahrnují například 2 l oleje na vaření, 2 kg cukru, 5 plechovek masa, 5 plechovek zeleniny, 10 instantních polévek, 2 kg rýže, 10 multivitaminových prášků, dále kávu, čokoládu atd. V hygienických balíčcích dostanou lidé 3 kg pracího prášku, jar na nádobí, mýdlo, 4 zubní kartáčky a 3 pasty atd. Zasažena byla převážně území, kde se lidé žijí farmařením, chovem dobytka. Proto pomoc Charit bude spočívat také v dovozu drůbeže, prasat a krav.

Pomoc Charit v Bosně a Hercegovině se rovněž zaměří na dodání potravinových balíčků, speciálních balíčků pro rodiny s malými dětmi, dodávky pitné vody, balíčky pro čištění vody, léky a také potřeby pro úklid. Sem patří například gumové rukavice (2000 ks), lopaty (1200 ks) či gumáky (450 ks). Veškerá pomoc bude rozdělena mezi 8000 rodin z 18 obcí (Odžak, Orašje, Bijeljina, Tolisa, Tišina, Živinice, Domaljevac, Brčko, Krepšić, Kopanice, Dobojs, Maglaj, Janja, Šekovići, Kotor Varoš, Prijedor, Dolac, Budžak a Trn).

Na pomoc v Srbsku přislíbily poskytnout 300 000 eur Charita Rakousko a 25 000 eur organizace Cordaid (Charita Holandsko), která stejnou částkou přispěje na pomoc v Bosně a Hercegovině, kam poputuje i 250 000 eur od Charity Rakousko. Do společné akce se zapojí také Charita Česká republika. K 3. červnu je stav konta sbírky Charita pro Balkán 275 455 Kč. I tyto prostředky budou využity na pomoc lidem na Balkáně.

„Česká pomoc se může v porovnání s jinými Charitami zdát velmi malá. Přesto jsem přesvědčen, že peníze z naší sbírky budou velmi důležitou součástí celkové mezinárodní charitní pomoci,“ říká Lukáš Laube, zastupující vedoucí oddělení humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Charity ČR.

Jan Oulík,
tiskové oddělení CHČR

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, červen 2014 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnikl@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 6. 2014. Uzávěrka příštího čísla 7. 8. 2014